

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I
HERCEGOVINE
ZENIČKO – DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 015876 24 U
Zenica, 25.10.2024. godine

Kantonalni sud u Zenici, sudija Sanela Popović, uz učešće zapisničarke Edine Imamović, u upravnom sporu tužitelja S. P. iz N. S., ulica G. broj ..., protiv rješenja broj: 01-03-10-4668/24 od 04.09.2024.godine, tuženog organa Javna ustanova Univerzitet u Zenici, Rektorat, ulica Fakultetska broj 3, Zenica, kojeg zastupaju punomoćnici Ljubović Bakir i Ljubović Dženana, advokati iz Zenice, u upravnoj stvari pristupa informacijama, nakon održane javne rasprave dana 24.10.2024. godine u prisustvu tužitelja i punomoćnika tuženog Ljubović Bakira, advokata iz Zenice, dana 25.10.2024.godine donio je sljedeću

PRESUDU

Tužba se odbija kao neosnovana.

Obavezuje se tužitelj da tuženom naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 280,80 KM u roku od 30 (trideset) dana.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog, pobliže označenim u uvodu presude, odbijen je kao neosnovan prigovor tužitelja, izjavljen protiv Rješenja broj: 06-100-020-833/24 od 30.07.2024.godine s obzirom da su tražene informacije ranije dostavljene i to informacijom da praksa Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici, a u vezi sa objavljenim radovima odnosno radovima koji su prihvaćeni za objavljivanje uz pozitivne recenzije, ne odstupa od prakse drugih visokoškolskih ustanova odnosno uobičajene prakse u akademskom svijetu, te da je samim time i opštepoznata i time je omogućen pristup, dostupnost i posjedovanje istih bez ograničenja. Svim kandidatima III ciklusa studija su date iste upute u vezi sa vrednovanjem naučno-istraživačkog rada i na taj način svi su imali jednak pristup svim informacijama o organizaciji doktorskog studija.

Blagovremeno podnesenom tužbom od 12.09.2024. godine, tužitelj osporava pobijano rješenje tuženog, zbog pogrešne primjene odredbi materijalnog propisa - Zakona o slobodi pristupa informacijama, te povrede pravila postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi se navodi da se povreda pravila upravnog postupka ogleda u nenadležnosti dekanese za rješavanje zahtjeva za pristup informacijama, navodeći da je u Zahtjevu jasno navedena veza dokumenta tj. da se od Stalnog stručnog tijela doktorskog studija zahtijeva forma dokaza o recenziranju, navodeći da je od tužitelja zahtijevalo Stalno stručno tijelo doktorskog studija po Odluci o usvajanju Zapisnika Komisije za priznavanje ECTS bodova po osnovu aktivnosti samostalnog naučno-istraživačkog rada broj: 06-214-406-359/23 od 21.03.2023.godine. Dalje se navodi da se povreda pravila upravnog postupka ogleda i u nepostupanju prvostepenog i drugostepenog organa u granicama postavljenog zahtjeva te blokiranju traženih informacija, iako tražene informacije predstavljaju informacije za realizaciju prava treće strane tj. podnosioca zahtjeva za pristup informacijama, a po osnovu onemogućavanja prava na obrazovanje propisano Ustavom FBiH, te podsjeća šta je

predmetnim zahtjevom tražio. Navodi da se povreda pravila postupka ogleda i u koliziji dispozitiva (posljednja rečenica) i obrazloženja (u kojem posljednja rečenica nije obrazložena niti je mogla biti) jer je predmet postavljenog Zahtjeva za pristup informacijama i temeljen na nejednakom pristupu Komisije za priznavanje ECTS bodova po osnovu aktivnosti samostalnog naučno-istraživačkog rada tužitelja u odnosu na druge kandidate, navodeći da je samo tužitelju tražen dokaz za recenziranje, a interni akti dostavljeni uz zahtjev za pristup informacijama niti u jednom dijelu ne zahtijevaju od doktorskih kandidata dostavljanje dokaza za recenziranje kao preduslova za vrednovanje aktivnosti samostalnog naučno-istraživačkog rada kako za objavljene radove tako ni za radove prihvaćene za objavljivanje, ali koji još nisu objavljeni. U tužbi se navodi da organi uprave nisu izveli dokaze kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi i to: interni akti dostavljeni uz Zahtjev o kojima su informisani svi doktorski kandidati, informacija tražena u postavljenom zahtjevu, te da je izveden pogrešan zaključak samo pozivanjem na član 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama, a ne obrazlažući zašto se poziva na propis, a što predstavlja pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje koje za posledicu ima dokazivanje opstrukcije u realizaciji dokorskog studija i otuđenja prava na obrazovanje propisano Ustavom FBiH. Navodi da na osnovu naprijed prezentovanih povreda pravila postupka, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešno je primijenjen materijalni propis Zakon o slobodi pristupa informacijama, budući da prvostepeni i drugostepeni organ nije cijenio dokaze pod tačkom 1.Zahtjeva, a koji su mu u posjedu kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi. Ukazuje da drugostepeni organ nije cijenio sve navode žalbe. U konačnom tužitelj predlaže da se održi javna rasprava te poništi pobijano rješenje tuženog i naloži tuženom dostavljanje informacija kao u Zahtjevu, potražujući troškove koji se odnose na sudsku taksu na tužbu i presudu.

Dana 04.10.2024.godine tuženi je putem punomoćnika podnio odgovor na tužbu u kojem u cijelosti ostaje kod svih činjeničnih i pravnih razloga za donošenje osporenog rješenja. Navode da iz predmetnog zahtjeva tužitelja proističe da on ustvari ne traži informacije u smislu člana 3. stav 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama u FBiH, već da traži tumačenje odredaba Pravilnika o organizovanju dodiplomskog, magistarskog i dokorskog studija na UNZE (koji je donio Senat UNZE) te koji je javno objavljen i dostupan svim zainteresiranim osobama te čije odredbe do sada nisu bile sporne niti jednom doktorantu, izuzev tužitelju. U konačnom predlaže da se tužba u cijelosti odbije kao neosnovana, potražujući troškove sastava odgovora na tužbu u iznosu od 280,80 KM.

Na prijedlog tužitelja održana je javna rasprava dana 24.10.2024.godine na kojoj je tužitelj ostao u cijelosti kod tužbe, kao i postavljenog zahtjeva iz tužbe, predlažući da se na javnoj raspravi izvedu dokazi uvidom i čitanjem: zahtjev za pristup informacijama Zaključak broj 01-02-1-3925/22 od 04.10.2022. godine, rješenje Senata Univerziteta u Zenici 01-02-1-3964/24 od 26.06.2014. godine, urgencija od 04.09.2024. godine za postupanje po ovom zahtjevu za pristup informacijama Zaključak broj 01-02-1-3925/22 od 04.10.2022. godine i to na okolnosti i navode tuženog iz odgovora na tužbu da tužitelj iz dosade podnosi zahtjeve, kao i u uvid u Elaborat o organizovanju i finansiranju dokorskog studija na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici od 25.12.2018.godine, a koji Elaborat se nalazi u spisu ovog suda broj 04 0 U 014951 24 U 2, na okolnosti predmeta ovog postupka na način da u Elaboratu nije navedeno da je studentu postavljena ad hoc obaveza po pitanju dostavljanja dokaza o recenziranju za radove koji su prihvaćeni za objavljivanje, ali nisu objavljeni. Punomoćnik tuženog je ostao u cijelosti kod odgovora na tužbu od 04.10.2024.godine, osporavajući navode tužbe, navodeći da se zahtjev za pristup informacijama tužitelja u ovom predmetu odnosi na pojašnjenje relevantnih propisa koji se odnose na tumačenje odredaba uputstva za vrednovanje naučno istraživačkog rada studenata III ciklusa i Pravilnika o organizovanju dodiplomskog

magistarskog i doktorskog studija na Univerzitetu te se ne mogu smatrati nikako informacijom u smislu odredaba člana 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH jer tumačenje propisa daje relevantni organ, navodeći da se ne radi o informaciji u smislu navedene zakonske odredbe.

Na javnoj raspravi sud je donio rješenje kojim se odbija prijedlog tužitelja da se izvedu dokazi uvidom i čitanjem u: zahtjev za pristup informacijama Zaključak broj 01-02-1-3925/22 od 04.10.2022. godine, rješenje Senata Univerziteta u Zenici 01-02-1-3964/24 od 26.06.2014. godine, urgencija od 04.09.2024. godine za postupanje po ovom zahtjevu za pristup informacijama Zaključak broj 01-02-1-3925/22 od 04.10.2022. godine, Elaborat o organizovanju i finansiranju doktorskog studija na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici od 25.12.2018.godine, a koji Elaborat se nalazi u spisu ovog suda broj 04 0 U 014951 24 U 2, obzirom da isti nisu relevantni za odlučivanje i donošenje odluke u ovom upravnom sporu, a sve ono što se nalazi u dostavljenom upravnom spisu, sud će izvršiti uvid, a samim time i cijeniti. S druge strane svi normativni akti tuženog nisu dokazi, ali je sud dužan da pazi na iste prilikom primjene materijalnog prava. Pored naprijed navedenog odredbom člana 22. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine FBiH” broj 9/2005) propisano da se u tužbi ne mogu iznositi nove činjenice i predlagati novi dokazi, osim da je činjenično stanje drukčije od onoga koje je utvrđeno u upravnom postupku i pod uvjetom da tužitelj pruži dokaze kako ih bez svoje krivnje nije mogao iznijeti odnosno predložiti do okončanja upravnoga postupka. U konkretnom slučaju naprijed predloženi dokazi nisu relevantni za odlučivanje o tužbi tužitelja, jer su isti predlagani na okolnosti i navode tuženog iz odgovora na tužbu da tužitelj iz dosade podnosi zahtjeve dok predloženi Elaborat o organizovanju i finansiranju doktorskog studija na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici od 25.12.2018.godine predstavlja normativni akt tuženog, a ne dokaz te je sud dužan da pazi na pravilnu primjenu materijalnog prava prilikom donošenja odluke.

Ocjenjujući zakonitost osporenog akta u granicama zahtjeva iz tužbe i razloga tužbe, u smislu odredbe člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05) ovaj sud je u postupku javnog rješavanja odlučio kao u izreci ove presude, iz sljedećih razloga:

Tužba nije osnovana.

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tužitelj dana 23.07.2024. godine, Univerzitetu u Zenici, Ekonomski fakultet, Fakultetska bb, Zenica podnio zahtjev za pristup informacijama- 1. Šta podrazumijeva dokaz da je rad prošao proces recenziranja i u kojoj formi Stalno stručno tijelo doktorskog studija zahtijeva dokaz da je rad prošao proces recenziranja (tabela, word dokument, narativno rečenica-dvije, mail, potpis, pečat) za radove koji su prihvaćeni za objavljivanje, ali još nisu objavljeni; 2. Šta podrazumijeva dokaz da je rad prošao proces recenziranja i u kojoj formi Stalno stručno tijelo doktorskog studija zahtijeva dokaz da je rad prošao proces recenziranja (tabela, word dokument, narativno rečenica-dvije, mail, potpis, pečat) za radove koji su objavljeni, navodeći da se naprijed tražene informacije koristiti na osnovu člana 17. stav 2., 3. i 6. Zakona o zaštiti ličnih podataka jer naprijed navedeni zahtjev predstavlja ostvarivanje zakonitog interesa na utvrđivanju onemogućavanja prava na obrazovanje propisano Ustavom FBiH. Ukazuje da naprijed navedeno traži jer: je Odlukom o usvajanju Uputstva za vrednovanje naučno-istraživačkog rada studenata III (trećeg) ciklusa studija na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici broj: 06-214-001-432/22 od 14.04.2022.godine nije propisano dostavljanje dokaza da je rad prošao proces recenziranja kako za radove koji su objavljeni tako niti za radove koji su

prihvaćeni za objavljivanje, ali još nisu objavljeni; je u decembru 2022.godine traženo da se Zahtjev za priznavanje ECTS bodova za naučno-istraživački rad dostavi na obrascu iako obrazac nije prilagođen za evidentiranje podataka za radove koji su prihvaćeni za objavljivanje, ali još nisu objavljeni kao ni forma koju je dostavio 10.11.2022.godine, da bi ga tek u martu 2023.godine upoznalo za potrebu za dostavljanje dokaza da je rad prošao proces recenziranja. Uz predmetni zahtjev za pristup informacijama tužitelj je kao prilog dostavio Odluku o usvajanju Zapisnika Komisije za priznavanje ECTS bodova po osnovu aktivnosti samostalnog naučno-istraživačkog rada studenata III (trećeg) ciklusa broj 06-214-406-359/23 od 21.03.2023.godine; Uputstvo za vrednovanje naučno-istraživačkog rada studenata III (trećeg) ciklusa studija na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici broj: 06-214-432/22 od 14.04.2022.godine; Zapisnik Komisije za priznavanje ECTS bodova po osnovu naučno-istraživačkog rada, zaveden pod brojem: 06-104-020-318/23 od 15.03.2023.godine. Prvostepeni organ je donio rješenje broj: 06-100-020-833/24 od 30.07.2024.godine kojim se Informacije tražene putem pismenog podneska S. P. pod nazivom „Zahtjev za pristup informacijama-šta podrazumijeva dokaz da je rad prošao proces recenziranja i u kojoj formi Stalno stručno tijelo doktorskog studija za zahtijeva dokaz da je rad prošao proces recenziranja (tabela, word dokument, narativno rečenica-dvije, mail, potpis, pečat)“ zaprimljenim putem protokola Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici broj:06-104-020-827/24 od 23.07.2024.godine se dostavljaju informacijom da praksa Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici, a u vezi sa objavljenim radovima odnosno radovima koji su prihvaćeni za objavljivanje uz pozitivne recenzije ne odstupa od prakse drugih visokoškolskih ustanova odnosno uobičajene prakse u akademskom svijetu, te da je samim time i opštepoznata i time je omogućen pristup, dostupnost i posjedovanje istih bez ograničenja. Svim kandidatima III ciklusa studija su date iste upute u vezi sa vrednovanjem naučno-istraživačkog rada i na taj način svi su imali jednak pristup svim informacijama o organizaciji doktorskog studija, pozivajući se na odredbu člana 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH („Službene novine FBiH“ broj 32/01 i 48/11), te članom 17. i članom 54. Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj 49/06, 76/11 i 89/11).

Nadalje, proizilazi da je tužitelj svojim prigovorom od 05.08.2024 .godine pobijao zakonitost i pravilnost navedenog prvostepenog rješenja iz istih razloga, koje iznosi i u predmetnoj tužbi, nakon čega je tuženi organ, odbio prigovor žalitelja kao neosnovan, navodeći da je tražena informacija dostavljena podnosiocu zahtjeva informacijom da praksa Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici, a u vezi sa objavljenim radovima odnosno radovima koji su prihvaćeni za objavljivanje uz pozitivne recenzije, ne odstupa od prakse drugih visokoškolskih ustanova odnosno uobičajene prakse u akademskom svijetu, te da je samim time i opštepoznata i time je omogućen pristup, dostupnost i posjedovanje istih bez ograničenja. Svim kandidatima III ciklusa studija su date iste upute u vezi sa vrednovanjem naučno-istraživačkog rada i na taj način svi su imali jednak pristup svim informacijama o organizaciji doktorskog studija.

Odredbom člana 3. stav 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službene novine FBiH“ broj 32/01 i 48/11) propisano je da je informacija-svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik karakteristike, vrijeme kada je sačinjena i kako je klasificirana, dok je stavom 5. istog člana Zakona propisano da je nadležni javni organ - javni organ koji ima kontrolu nad traženom informacijom, kao i javni organ koji je sačinio informaciju ili za koga je sačinjena informacija.

Odredbama člana 11. stav 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama propisano je da se zahtjev za pristup informacijama podnosi onom javnom organu za koji podnosilac zahtjeva vjeruje da je nadležan. Stavom 2. istog člana propisano je da zahtjev za pristup informaciji mora: 1) biti u pismenom obliku na jednom od službenih jezika Federacije, 2) dati dovoljno podataka o prirodi i/ili sadržaju informacije, kako bi se omogućilo da javni organ uz razuman napor pronađe traženu informaciju i 3) sadržavati ime podnositelja zahtjeva i njegovu adresu.

Odredbama člana 14. stav 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama propisano je da nakon prijema zahtjeva za pristup informaciji nadležni javni organ poduzima sve potrebne radnje da pribavi traženu informaciju i razmatra sve činjenice i okolnosti od značaja za rješavanje zahtjeva. Stavom 2. istog člana Zakona je propisano da kada nadležni javni organ odobri pristup informaciji u cijelosti ili djelimično, rješenje o tome dostavlja podnosiocu zahtjeva. Stavom 3. istog člana propisano je da ako nadležni javni organ odbije pristup informaciji u cijelosti ili djelimično podnosilac zahtjeva se obavještava rješenjem koje sadrži: 1) zakonski osnov za status izuzeća informacije u smislu ovog zakona, uključujući sva materijalna pitanja važna za donošenje rješenja, uzimajući u obzir faktor javnog interesa i 2) pouku o pravu na prigovor, naznaku i adresu organa kojem se prigovor podnosi, rok i troškove za podnošenje prigovora. Stavom 4. istog člana propisano je da nezadovoljna stranka može protiv rješenja iz stava 3. ovog člana podnijeti prigovor rukovodiocu organa u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Stavom 5. istog člana propisano je da rješenje doneseno po prigovoru iz stava 4. ovog člana je konačno u upravnom postupku i protiv njega nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda.

Pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, prema odredbi člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama ima svako fizičko i pravno lice, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da odgovori na zahtjeve građana koji se odnose na pristup informacijama, kao i da dostavi informacije od važnog javnog interesa, koje se odnose na djelovanje i rad javnih organa. Izuzetak od te obaveze za javne organe propisan je u članu 6., 7., i 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama, a postupak izuzeća u odredbi člana 9. toga zakona.

Uvidom u sadržaj pobijanih rješenja proizilazi da prvostepeni organ traženi podatak dostavlja podnosiocu zahtjeva informacijom da praksa Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici, a u vezi sa objavljenim radovima odnosno radovima koji su prihvaćeni za objavljivanje uz pozitivne recenzije, ne odstupa od prakse drugih visokoškolskih ustanova odnosno uobičajene prakse u akademskom svijetu, te da je samim time i opštepoznata i time je omogućen pristup, dostupnost i posjedovanje istih bez ograničenja. Svim kandidatima III ciklusa studija su date iste upute u vezi sa vrednovanjem naučno-istraživačkog rada i na taj način svi su imali jednak pristup svim informacijama o organizaciji doktorskog studija.

Cijeneći sadržaj predmetnog zahtjeva tužitelja za pristup informacijama od 23.07.2024. godine, Univerzitetu u Zenici, Ekonomski fakultet, Fakultetska bb, Zenica: 1. Šta podrazumijeva dokaz da je rad prošao proces recenziranja i u kojoj formi Stalno stručno tijelo doktorskog studija zahtijeva dokaz da je rad prošao proces recenziranja (tabela, word dokument, narativno rečenica-dvije, mail, potpis, pečat) za radove koji su prihvaćeni za objavljivanje, ali još nisu objavljeni; 2. Šta podrazumijeva dokaz da je rad prošao proces recenziranja i u kojoj formi Stalno stručno tijelo doktorskog studija zahtijeva dokaz da je rad prošao proces recenziranja (tabela, word dokument, narativno rečenica-dvije, mail, potpis, pečat) za radove koji su objavljeni, ovaj sud zaključuje da se ne radi o informaciji u smislu citirane odredbe člana 3.stav 1. tačka 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama. Naime, izraz

„informacija“ obuhvata svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik ili karakteristike, kao i na to kada je sačinjena i kako je klasificirana.

Dakle, pravo na pristup informaciji u smislu odredaba Zakona o slobodi pristupa informacijama pretpostavlja pristup već gotovoj i postojećoj informaciji, odnosno informaciji koja postoji u materijaliziranom obliku. Zakonska definicija informacije ne uključuje obavezu tuženog da daje odgovore na pitanja, sastavlja izjave ili tumači odredbe, odnosno izrađuje nove informacije.

Osnovano tuženi ukazuje da iz predmetnog zahtjeva tužitelja proističe da on ustvari ne traži informaciju u smislu člana 3. stav 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama u FBiH, već da traži tumačenje odredaba Pravilnika o organizovanju dodiplomskog, magistarskog i doktorskog studija na UNZE (koji je donio Senat UNZE). Međutim, pored navedenog, iako se u konkretnom slučaju ne radi o zahtjevu o slobodi pristupa informaciji u smislu odredbe člana 3. stav 1. tačka 1. Zakona prvostepeni i tuženi organ su pobijanim rješenjima obavijestili tužitelja da praksa Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici, a u vezi sa objavljenim radovima odnosno radovima koji su prihvaćeni za objavljivanje uz pozitivne recenzije, ne odstupa od prakse drugih visokoškolskih ustanova odnosno uobičajene prakse u akademskom svijetu, te da je samim time i opštepoznata i time je omogućen pristup, dostupnost i posjedovanje istih bez ograničenja. Svim kandidatima III ciklusa studija su date iste upute u vezi sa vrednovanjem naučno-istraživačkog rada i na taj način svi su imali jednak pristup svim informacijama o organizaciji doktorskog studija. Imajući u vidu naprijed navedeno nisu osnovani navodi tužbe da prvostepeni i drugostepeni organ nisu postupili u granicama postavljenog zahtjeva te blokiranju traženih informacija.

Nisu osnovani navodi tužbe da je prvostepeni organ bio nenadležan da odlučuje o predmetnom zahtjevu. Iz samog zahtjeva za pristup informacijama od 23.07.2024.godine proizilazi da je isti upućen Univerzitetu u Zenici, Ekonomski fakultet, Fakultetska bb, Zenica.

Prema odredbi iz člana 19. navedenog zakona, javni organ je dužan da odredi službenu osobu za informisanje, koja obrađuje zahtjeve sačinjene u smislu tog zakona, dok je prema odredbama stavova 3., 4. i 5. člana 14. istog Zakona, regulisano da ako nadležni javni organ odbije pristup informaciji u cijelosti ili djelimično, podnositelj zahtjeva se obavještava rješenjem, protiv kojeg rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti prigovor rukovodiocu javnog organa, te da je rješenje doneseno po prigovoru konačno u upravnom postupku i protiv njega nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor.

Iz stanja upravnog spisa proizilazi da je u konkretnom slučaju ispoštovano načelo dvostepenosti, obzirom da je prvostepeno rješenje broj 06-100-020-833/24 od 30.07.2024.godine, donijela Dekanesa Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenica, a kojem je i upućen predmetni zahtjev, dok je o prigovoru protiv navedenog prvostepenog rješenja odlučivao Rektor koji rukovodi Univerzitetom u Zenici u smislu odredbe člana 71. Statuta Univerziteta u Zenici od 28.09.2022. godine. Navodi tužbe da je o zahtjevu tužitelja za pristup informacijama trebalo odlučivati Stalno stručno tijelo doktorskog studija, nisu osnovani, obzirom da isto predstavlja samo jedno od stručnih ili savjetodavnih organa koje je organizirano samostalno od strane fakulteta, dok članove vijeća studija imenuje Senat Univerziteta u smislu odredbe člana 118. Statuta, koji nije nadležan da odlučuje o predmetnom zahtjevu.

Također, neosnovani su navodi tužbe da je tuženi povrijedio pravila postupka, navodeći da se isto ogleda u koliziji dispozitiva (posljednja rečenica) i obrazloženja (u kojem posljednja rečenica nije obrazložena niti je mogla biti) jer je predmet postavljenog Zahtjeva za pristup informacijama i temeljen na nejednakom pristupu Komisije za priznavanje ECTS bodova po osnovu aktivnosti samostalnog naučno-istraživačkog rada tužitelja u odnosu na druge kandidate, navodeći da je samo tužitelju tražen dokaz za recenziranje.

Naime, odredbom člana 206. stav 1. Zakona o upravnom postupku propisano je da se dispozitivom rješava o predmetu postupka u cijelosti i o svim zahtjevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno riješeno. Stavom 2. istog člana Zakona je propisano da dispozitiv mora biti kratak i određen, a kad je potrebno može se podijeliti i na više tačaka. Dakle, dispozitiv rješenja je najvažniji njegov dio, jer sadrži odluku kako je riješeno u upravnoj stvari koja je predmet upravnog postupka. S tim u vezi dispozitiv mora da bude koncizno sastavljen, jasan i precizan, tako da ne daje povoda različitim tumačenjima. Iz pobijanog rješenja tuženog proizilazi da je odbijen kao neosnovan prigovor tužitelja, izjavljen protiv Rješenja broj: 06-100-020-833/24 od 30.07.2024. godine s obzirom da su tražene informacije ranije dostavljene i to informacijom da praksa Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici, a u vezi sa objavljenim radovima odnosno radovima koji su prihvaćeni za objavljivanje uz pozitivne recenzije, ne odstupa od prakse drugih visokoškolskih ustanova odnosno uobičajene prakse u akademskom svijetu, te da je samim time i opštepoznata i time je omogućen pristup, dostupnost i posjedovanje istih bez ograničenja. Svim kandidatima III ciklusa studija su date iste upute u vezi sa vrednovanjem naučno-istraživačkog rada i na taj način svi su imali jednak pristup svim informacijama o organizaciji doktorskog studija. Dakle, iz naprijed navedenog dispozitiva, proizilazi da je u istom sadržana odluka kako je riješeno u upravnoj stvari koja je predmet upravnog postupka.

Navodi tužbe da je predmet postavljenog Zahtjeva za pristup informacijama i temeljen na nejednakom pristupu Komisije za priznavanje ECTS bodova po osnovu aktivnosti samostalnog naučno-istraživačkog rada tužitelja u odnosu na druge kandidate, navodeći da je samo tužitelju tražen dokaz za recenziranje, a pri tome i pozivanje tužitelja na Elaborat o organizovanju i finansiranju doktorskog studija na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Zenici od 25.12.2018. godine, nisu od značaja za odlučivanje u ovom upravnom sporu kojim je tražen pristup „informacijama“, obzirom da podnositelj takvog zahtjeva nije niti u obavezi da navede razlog zbog čega postavlja zahtjev za pristup informacijama, a s druge strane naprijed navedeni razlozi mogu biti samo predmet eventualnog drugog postupka, a za koje nije nadležan ovaj sud, na što ukazuje i odredba člana 12. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije („Službeni glasnik BiH“, broj 59/09 i 66/16) kojom je propisano da lice ili grupa lica koja su izložena bilo kojem obliku diskriminacije, prema odredbama ovog zakona, ovlašćeni su da podnesu tužbu i da traže: a) utvrđivanje da je tuženi povrijedio tužiočevo pravo na jednako postupanje, odnosno da radnja koju je preduzeo ili propustio može neposredno dovesti do povrede prava na jednako postupanje (tužba za utvrđivanje diskriminacije), dok je stavom 3. Istog člana Zakona propisano da o tužbama iz stava 1. ovog člana odlučuje nadležni sud primjenjujući odredbe zakona o parničnom postupku koji se primjenjuju u Bosni i Hercegovini, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Neosnovani su tužbeni navodi da organi uprave nisu izveli dokaze kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi i to: interne akte dostavljene uz Zahtjev, navodeći da je izveden pogrešan zaključak samo pozivanjem na član 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama, a ne obrazlažući zašto se poziva na propis ne proizilaze iz stanja spisa. Prvostepeni i tuženi organ su upravo primjenom odredbe člana 14. stav 1. i 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama

poduzeli sve potrebne radnje, razmotrili sve činjenice i okolnosti od značaja za rješavanje zahtjeva prije donošenja osporavanih rješenja. Prvostepeni i tuženi organ su dostavili tužitelju podatak kao u dispozitivu prvostepenog rješenja, iako po ocjeni ovog suda, se uopšte predmetni zahtjev ne smatra zahtjevom za pristup informacijama jer je traženo objašnjenje, uputa, odnosno tumačenje internih akata tuženog, tačnije Pravilnika o organizovanju dodiplomskog, magistarskog i doktorskog studija na UNZE broj: 01-108-702-0704/12 od 29.02.2012.godine, a što ne predstavlja informaciju u smislu odredbe člana 3. stav 1. tačka 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama.

Zbog svega navedenog, ovaj sud je zaključio da navodi tužbe nisu doveli u pitanje pravilnost i zakonitost osporenih rješenja tuženog i prvostepenog organa, pa je primjenom odredbi člana 28. stav 1. i člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, tužbu valjalo odbiti kao neosnovanu, jer pobijanim rješenjima tuženog i prvostepenog organa, nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Budući da Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj stvari, u smislu člana 55. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe zakona kojim je uređen parnični postupak.

Naime, odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisano je da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove.

Odredbom člana 396. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisano je da o naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev stranke bez raspravljanja, dok je stavom 2. istog člana Zakona propisano da je stranka dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu, te da je zahtjev za naknadu troškova stranka dužna staviti najkasnije do završetka raspravljanja koje prethodi odlučivanju o troškovima, a ako je riječ o donošenju odluke bez prethodnog raspravljanja, stranka je dužna zahtjev za naknadu troškova staviti u prijedlogu o kojem sud treba odlučiti.

Od troškova opredijeljenih u odgovoru na tužbu, tuženom, zastupanom po punomoćniku, advokatu pripada pravo na naknadu troškova koji se odnose na sastav odgovora na tužbu u iznosu od 240,00 KM (80 bodova x 3,00 KM), PDV 17 % u iznosu od 40,80 KM, odnosno u ukupnom iznosu od 280,80 KM shodno čl.386.st.1.Zakona o parničnom postupku u vezi sa članom 19. Zakona o upravnim sporovima, te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine FBiH broj 22/04 i 24/04).

Zapisničarka

Edina Imamović

Sudija

Sanela Popović